Václav Bárta

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

KNÍŽKA O DOMÁCÍCH MAZLÍČCÍCH

čtení pro prvňáčky

bambook

Další zábavná dobrodružství zvířecích hrdinů

Václav Bárta

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

KNÍŽKA O DOMÁCÍCH MAZLÍČCÍCH

čtení pro prvňáčky

bambook

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude ***trestně stíháno****. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou* ***bez souhlasu nositele práv zakázány****.*

Václav Bárta

KNÍŽKA O DOMÁCÍCH MAZLÍČCÍCH

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 10 724. publikaci

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá
Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 64
Vydání 1., 2026

Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2026
Cover Illustration © Zuzana Dreadka Krutá, 2026

ISBN 978-80-271-8758-4 (pdf)
ISBN 978-80-271-6579-7 (print)

Obsah

Předmluva 6
Pes 11
Papoušek 15
Králík 21
Rybička 25
Morče 31
Kočka 37
Želva 41
Blecha 47
Křeček 53
Andulka 57
O autorovi 63

Předmluva

Máme dva psy. Nejsou ani malí, ani velcí. Psí rasu vám nepovím. Co vám ale povím, je, že jsou dvojčata. To vím určitě. Jednoho od druhého byste nerozeznali. A oba mají všelijaké nápady. A taky nepoznáte, který nápad je čí. A jak jsou oba zvědaví! A navíc zvídaví! Číst se zatím nenaučili. Ale pamatují si, o čem si lidé povídají. A co vidí a slyší v televizi, to už jim z hlavy nevypadne.

Nedávno u nás přišla řeč na sousedovic kočku. Běhala po naší zahradě. Děti si s ní hrály. Když ale shodila z okna květináč, manželka kočku nepochválila. Řekla, že když si někdo pořídí kočku domácí, má ji držet doma. Jenže sousedka se nedala. Přece ji nemůže držet doma na řetězu. A tak pro ni měla manželka doporučení. Ať si radši pořídí zvíře, které po cizích zahradách neběhá. Třeba želvu. Nebo akvarijní rybičku. Došlo i na morče, pak na křečka.

Nakonec napočítaly dobrou desítku domácích mazlíčků. Když debata přestala dámy bavit, šly si po svých. A tím to mohlo skončit. Ovšem to by je nesměli poslouchat naši dva psi.

Začali nad tím mudrovat. A došli k tomu, že každé doma chované zvíře by mělo mít svá práva. Ne ta, která mu dávaly nazlobené sousedky. Ale svá, podle vlastních potřeb.

Jak jsem už říkal, naši psi věděli svoje. Hlavně o světě lidí. A tak je napadlo, že by mohli dát zvířata nějak dohromady. A protože byli naši dva bratři psi činu, svolali setkání. Pozvali na něj vybrané domácí mazlíčky.

Měli úvodní dvojslov. „Ještě před volbou předsednictva," řekli, „by bylo třeba definovat jeho právní podobu." Šlo o to, kdo bude o problémech doma chovaných zvířat jednat. Jestli to bude sdružení nebo třeba spolek. A jak se bude jmenovat. Ať si k tomu řekne každý své.

První se přihlásilo morče. „Novákovic Andulka mi říká Kamarádko. To by se mi líbilo pro všechny. Tak já navrhuji sdružení Kamarádi.“

Poté se přihlásil králík. „Toník Procházků mi říká ty můj Divochu. Třebaže jsem králík domácí. Je v tom velká porce lásky. Tak já bych navrhl spolek Divochů. Co říkáte?“

Dál si vzala slovo bojovnice pestrá. Řekla, že jako ryba toho většinou moc nenamluví. Ale tentokrát jí to nedá. „Mně říkají Krásko. Takže jsem pro spolek Krásky.“

Postupně se pak hlásili další účastníci setkání. Kočka navrhla sdružení Mazlíčka. Želva spolek Rychlonožky. Svoje přidali křeček, kterému říkali doma Čověče, a rosnička, která slyšela na Raníčko. A taky blecha, která slyšela na Štípalku. Zatím každý hlasoval pro sebe. A když se to nakonec spočítalo, polovička byla pro sdružení a druhá pro spolek.